

Tu esi amžinas

Meldžiu Dievo, kad galėtum patikėti šia tiesa, nes šis Dievas padarė žmogų, buvo viskuo teisiamas, tačiau jis taip pat buvo patvirtintas, nes jis viskuo pakluso Dievui iki pat mirties, už kurią atgavo gyvybę: prisikėlė iš numirusių ir tai tapo kiekvieno tikinčiojo išgelbėjimu.

Tu esi amžinas

Kur eisite į amžinybę?

Į šį klausimą mažai kas žino, kaip atsakyti, tačiau Biblija rodo, kur žmonės eis, įžengę į amžinybę. Jei žmogus pripažįsta Jėzų kaip savo vienintelį ir suverenų Viešpatį ir gelbėtoją, greičiau, jei jis tiki, kad Jėzus Kristus yra gyvojo Dievo Sūnus, nes per amžinybę Jis buvo Dievas, tačiau jis atėmė savo šlovę ir tapo kūnu (žmogus), patyrė tas pačias aistras kaip ir žmonės, tačiau nenusidėjo; kuris mirė dėl atsiskyrimo barjero, kuris egzistavo tarp Dievo ir žmonių (nuodėmės) ir prisikėlė trečią dieną, yra aišku, kad toks žmogus amžinybėje amžinai gyvens visiškai bendraudamas su Dievu.

Tačiau jei netikite aukščiau atskleista tiesa, tai bus amžinai atitolę nuo Dievo.

Dievas sukūrė žmogų būti projekto, kurį jis sukūrė savyje, dalimi, ir kadangi Dievas yra amžinas, žmogus negali būti laikinas, ty kada nors užgesinti, todėl Dievas jam suteikė kažką iš savęs (kvėpavimą) gyvenimo).

„Ir Viešpats Dievas suformavo žmogų iš žemės dulkių ir įkvėpė jo nosies gyvybės kvapą; ir žmogus tapo gyva siela“ (Pr 2, 7).

Gyvybės kvapas, kurį turi žmogus, atsirado tiesiogiai iš Dievo, Amžino, netrukus nebus užgesęs, likęs amžinybei.

Prieš sukurdamas žmogų, Dievas sukūrė žemę ir, sukūręs ją, perdavė savo valdžią jai:

Dievas tarė: Padarykime žmogų pagal savo atvaizdą, pagal savo panašumą; ir valdykite jūros žuvis, dangaus paukščius, galvijus, visą kraštą ir visus roplius, kurie juda žemėje “(Pr 1, 26).

Tada jis paruošė malonią vietą vyrui apsistoti:

„Viešpats Dievas pasodino sodą rytinėje Edeno pusėje. ir jis ten padėjo savo suformuotą vyrą. Viešpats Dievas privertė kiekvieną medį išaugti iš žemės, kuris buvo malonus akims ir naudingas maistui; gyvenimo medis sodo viduryje ir gėrio bei blogio pažinimo medis “(3 – Pr 2, 9).

Žmogui patiko rūpestis ir bendravimas su Dievu:

„Viešpats Dievas tarė:„ Negera žmogui būti vienam; Aš padarysiu jam tinkamą pagalbininką. Taigi, kai Viešpats Dievas suformavo iš žemės kiekvieną žvėrį lauke ir kiekvieną danguje esantį paukštį, jis atvedė juos pas Adomą, norėdamas pamatyti jų taip, kaip jis juos vadins; ir kaip Adomas vadino visą gyvąją sielą, toks buvo jo vardas “(Pr 2:18 -19).

„... kur yra Viešpaties Dvasia, ten yra laisvė“ (2 Kor 3, 17), ir, kaip ir tikėtasi, Dievas suteikė žmogui laisvę:

„Ir Viešpats Dievas įsakė žmogui sakydamas: valgykite laisvai nuo viso sodo medžio ...“ (Pr 2:16).

Ir jis parodė jam gyvybę ir mirtį: gyvenimas turėjo jam paklusti, tai yra, žmogus liktų vieningas su Dievu, nes Dievas yra gyvenimas, o mirtis turėjo jam nepaklusti, nes nepaklusnumas sukeltų atsiskyrimą nuo Dievo, tai yra mirtį.

„Bet jūs negalėsite valgyti iš gėrio ir blogio pažinimo medžio; tą dieną, kai jos valgysite, tikrai mirsite“ (Pr 2:17).

Perfrazuojant: tol, kol Adomas nevalgė nuo gėrio ir blogio pažinimo medžio, jis bus sujungtas su Dievu (gyvas), jei valgys, jis bus atskirtas nuo Dievo (miręs). Ryžtas buvo aiškus: nevalgyk, kad galėtum gyventi!

Ar šiose Biblijos ištraukose galite įžvelgti Dievo meilę ir rūpestį žmogumi?

Tačiau Adomas to nepastebėjo, nes kai gyvatė pasakė: „Tikrai nemirsite“ (Pr 3, 4), jis tikėjo gyvate ir valgė vaisius.

O kas buvo gyvatė? Tai buvo pasipūtęs angelas, kuris prarado savo kunigaikštystę būtent todėl, kad siekė to, ką Dievas pasiūlė savyje, o žmogus bus jo dalis. Pažiūrėkite, ką sukūrė šis angelas:

„Aš pakilsiu į debesų aukštumas ir būsiu kaip Aukščiausias“ (Iz 14:14).

Bet pažiūrėk, ką Dievas pasiūlė žmogui:

„Ir Dievas tarė: Padarykime žmogų pagal savo atvaizdą, pagal savo panašumą ...“ (Pr 1:26).

Šėtonas nenorėjo būti žmogus, bet norėjo Dievo panašumo, nes panašumas padarys jį didesni už angelus „O tu savo širdyje sakei: Aš pakelsiu į dangų, virš Dievo žvaigždžių išaukštinsiu savo sostą ir ant kongregacijos kalno sėdėsiu šiaurės kraštuose“ (Iz 14, 13).

Dievo žvaigždės čia nurodo angelus.

Kai žmogus tikėjo tuo, ką pasakė Šėtonas, ir nepaisė Dievo žodžio: „Jūs tikrai mirsite“, jis padarė „neteisybę“. Šiuo poelgiu Adomas pardavė save kaip nuodėmės vergą, ir visi tie, kurie turėjo gimti, taip pat buvo parduoti, tai yra, visi

žmonės dėl Adomo įžeidimo nusidėjo:

„Kadangi visi nusidėjo ir neatitinka Dievo šlovės“ (Rom 3, 23), visi yra atskirti nuo Dievo.

Ir nuo tos akimirkos žmogus tapo smerktinas, priekaištas, tai yra pasmerktas, miręs, amžinai atitolęs nuo gyvenimo, nes jis turi sielą, kuri gyvuos amžinai, net ir grįžusi į dulkes.

Tačiau Dievo tikslo negalima sustabdyti, ir Dievas, mylėdamas žmones, suteikė galingą išgelbėjimą: savo Sūnų, kuris atėmė šlovę „Bet jis ištuštėjo, įgavęs tarno pavidalą, tapdamas panašus į žmones“ (Fil 2, 7) ir tapo panašus į žmones, kad žmogus vėl turėtų galimybę tapti panašus į žmones. Dieve.

Reikėjo įtvirtinti teisingumą: pradžioje žmogus, sukurtas be nuodėmės, netikėjo Dievo žodžiu, tačiau tinkamu laiku kitas žmogus be nuodėmės pakluso Dievo žodžiui.

„Tarsi dėl vieno žmogaus nepaklusnumo daugelis tapo nusidėjėliais, todėl vieno paklusnumas bus teisingas“ (Rom. 5:19);

„Nes kaip mirtį atėjo žmogus, taip ir mirusiuosius prisikėlė žmogus“ (1 Kor 15, 21).

Bet kaip tai atsitiktų, jei visi nusidėtų?

Dievas turėjo tapti žmogumi, todėl Jėzus Dievo galia gimė iš mergelės.

Meldžiu Dievo, kad galėtum patikėti šia tiesa, nes šis Dievas padarė žmogų, buvo viskuo teisiama, tačiau jis taip pat buvo patvirtintas, nes jis viskuo pakluso Dievui iki pat mirties, už kurią atgavo gyvybę: prisikėlė iš numirusių ir tai tapo kiekvieno tikinčiojo išgelbėjimu.

Visi, kurie tiki Kristumi, yra teisinti, nes jie miršta kartu su Kristumi „Nes mirusysis išteisinamas nuo nuodėmės“ (Rom 6, 7) ir prisikelia kartu su Juo. Nuodėminga prigimtis užgeso ir

žmogus mirė nuodėmei, bet gyvas Dievui.

„Taigi jūs taip pat laikote save mirusiu nuodėmei, tačiau gyvą Dievui Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje“ (Rom 6, 11),

Nes jis prisikėlė su savo Sūnumi Jėzumi Kristumi „TODĖL, jei jau prisikėlėte kartu su Kristumi, ieškokite dalykų, kurie yra aukščiau, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje“ (Kol 3, 1).

Jei tikite šiuo žodžiu, būsite išgelbėtas nuo amžino pasmerkimo, tai yra, įeisite į amžinybę bendraudami su Dievu. Amžinas gyvenimas!

Ar sugebi tikėti Jėzumi Kristumi?

„Žinoti: jei išpažįsi savo burna Viešpačiui Jėzui ir tiki savo širdimi, kad Dievas prikėlė jį iš numirusių, tu būsi išgelbėtas“ (Rom 10, 9).